A la recerca del punt definitiu per ser de Primera

El Girona confia a aconseguir el punt que necessita per certificar matemàticament l'ascens contra un Saragossa que amb un empat estarà salvat - Montilivi rebentarà en la tercera final seguida a casa per pujar

Plantilla i cos tècnic, ahir abans de l´últim entrenament, en el que van rebre el suport d´un grup d´aficionats

Avui és el dia. Ha de ser-ho. És el partit amb majúscules. El més important de la història del club i el que ha de dur el Girona a la màxima categoria del futbol estatal. Aquell «quina llàstima, no ho tornarem a viure mai més» que molts aficionats del Girona van pronunciar resignats el 2013 després veure com l'Almeria els barrava el pas a Primera ha quedat més que caducat. I oblidat. El salt qualitatiu dels darrers anys ha permès al club deslliurar-se de l'etiqueta d'equip petit i lluitar amb els millors per ascendir a Primera. Moltes llàgrimes es van vessar a Montilivi quan el davanter del Lugo Pablo Caballero ara fa dos anys va fer esvair un somni que ja es tocava amb les dues mans en el temps afegit. Una garrotada de les que fa època, però de la qual el Girona es refaria l'any passat situant-se novament a un pas de Primera. El cop de porta als morros de l'Osasuna el va tornar a deixar sense premi a l'estadi. Lluny de rendir-se, el Girona hi torna a ser. És a només 90 minuts o, més ben dit, a un sol punt de convertir-se d'una vegada per totes en club de Primera. Totes les llàgrimes, la ràbia i la decepció acumulades en tan poc temps són a un pas de convertir-se en alegria, joia i eufòria.

El punt que falta al Girona el necessita també el Saragossa per salvar-se i això ha fet que s'especulés amb un possible pacte de no agressió. De fet, Pablo Machín assegurava divendres que el veia fins a un cert punt «lògic» i va recordar també que «si a dues parts els convé quelcom, al final s'acaba produint». Ara bé, no ens enganyem, en futbol se n'han vist de tots colors a les últimes jornades i el Girona ho ha patit de ben aprop. Per tant, no s'hi val a badar. L'equip ha d'estar preparat per qualsevol parany que es pugui trobar. És per això que aquest vespre, més que a celebrar l'ascens, l'equip es plantarà al terreny de joc amb la voluntat de guanyar-se'l. Ho farà com ho ha fet sempre però que ningú s'oblidi que avui, tal com destacava Machín «l'important és no perdre». Que l'empat beneficia gironins i aragonesos, doncs benvingut sigui.

L'equip, els resultats així ho demostren, no arriba en el seu millor moment de joc al tram decisiu. Sis derrotes (Cadis, Oviedo, Rayo, UCAM, Llevant i Nàstic), dos empats (Tenerife i Alcorcón) i només tres victòries (Numància, Lugo i Osca) en les últimes onze jornades són un balanç més que fluix. Ara bé, la feina, el Girona ja l'havia feta mesos enrere. Com si d'una formiga es tractés, l'equip blanc-i-vermell va anar recol·lectant punts i punts fins a construir-se un matalàs d'11 punts d'allò més confortable. Després han arribat les crisis, males ratxes, tempestes i nervis però el marge guanyat a pols li ha servit per anar traient aigua del vaixell amb relativa comoditat. Els perseguidors han somiat però la resposta del Girona en els moments clau i més crítics ha estat autoritària. «Aquest any ens toca».

Que la majoria de cases d'apostes hagin retirat el partit (ahir també van retirar el Rayo-Còrdova), fa pensar que el més probable i lògic sigui l'empat. Ara bé, en el pjor dels casos, una derrota avui, el Girona tindria la setmana que ve a Còrdova la darrera oportunitat per sumar el punt que necessita. Cal tenir en compte també que, en cas de derrota del Girona, si el Getafe no venç avui l'Almeria -la jornada és unificada- l'ascens seria també pràcticament una realitat. Quedaria mirar el resultat del Tenerife que, si superés el Nàstic, impediria l'ascens matemàtic, ja que se situaria a 3 amb l' average particular igualat però amb el general molt favorable al Girona (+8).

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/04/recerca-del-punt-definitiu-primera/849948.html?utm_source=rss